

- 4 **revit** jen nár.; Kt slez. — Souvisí s nár. *revek* ‚roub‘; je zde patrně tentýž základ jako ve slově *réva*.
roublovat jen nár. — Od roubl nár. ‚roub‘ (ALJ sev. Mor.), to podle Mch *l*-ový tvar z **rɔbɫlʹb*, tvar bez náležitého *-e-* podle nepřímých pádů; viz roubovat.
roubovat Jg též *roubiti*, *roubatí*, SSJČ — Od *roub*, to z psl. **rɔbati* ‚rubat, sekati‘.
šťepit Jg, SSJČ poněk. zast., SSJ *štepiti*, pol. *szcześcić*, hluž. *ščěpic* — Od *šťěp* ‚roub‘, to z psl. **ščepъ*.
- 5 šťepovat Ju 1, 2, 4, 6 — šťepovat Po 1 — šťepovat Ru 5 — šťepit Ru 4 — ščipit' Ju 7 — roubovat Ju 3, Ru 4 — roubvat Ru 3 — roubit Ru 1 — vrubovat Ru 2
- 6 OLA 483

Či

9 bubák (uschlý zbytek květu na spodu jablka) (1166) — mapa s. 65

- 1 M bubák (bo- 138, ba- 144)
 šušeň m. (sušen 718, 729, 743, su- 618, 635, 802)
 šušňa f. — šišňa f. 424, 425, 445, 448 (šišňera 448)
 šušňák 464 — šišňák 424
 šňupák (šňupka 464)
 pípa
 pépl m. 650 (pépel 701, pupl 306, pypel 804, pouple n. 202, píplička 316, píple f. 317)
 pupík (pupek 620, též 433, 510)
 šešulka 434, 446, 447 (šušolka 336, šomolka 107) — čečulka 516 (čičelka 106, čečka 337)
 špička 333, 336, 449, 451
 řopka (ři- 437, řu- 459)
 komiňík (komeňík 249)
 komiňiček
 komínek 109, 451
 pavouk 225, 453 (pabouk 247, babouk 219, 453)
 kališek 610, 615, 618 (kalich 116, 430, 611)
 (v)očko
 muška (též 433, též moucha 104)
 stržeň m. 724, 738, 742
 dud 811 (dudek 813, tutek 805)
 ps'inka 818–820
 korunka 135, 824
- S čapka 814, čepek 805, matička 420, mour 137, špunt 457, žid 520 nedubl.
- N špetka 110, květ 626, 721, kvítko 732, 824

- 2 Sledovaly se nár. ekvivalenty spisovného výrazu *bubák*, tj. uschlý tmavý zbytek květního kalichu rostlin na malvicích (např. na jablkách, na hruškách). Nár. ekvivalenty jsou rozrůzněny především lexikálně; slovo-
 tvorné a hláskoslovné rozdíly se projeví v malé míře.

Výrazová pestrost je způsobena tím, že označení denotátu náleží k periférii slovní zásoby a v běžné komunikaci se vyskytují jen zřídka situace, kdy je zapotřebí ho pojmenovat.

Většina názvů je metaforického původu. Na základě podobnosti se zaschlým nosním hlenem vznikla pojmenování *bubák*, *šušeň*, *dud*, *pípa*. Podobností s nápadným bodem (místem nápadným ve svém okolí) jsou motivovány výrazy *čapka*, *čepek*, *komínek*, *očko*, *pupík*, *stržeň*, *šešulka*, *šňupák*, *špička*, *špunt*, tmavým zbarvením pak označení *komiňík*, *komiňiček*, *mour*, *žid*. Pojmenování *pavouk* a *muška* byla přenesena na základě podobnosti s drobným hmyzem. V některých případech došlo k přenesení názvu zbytku květu, z něhož *bubák* vznikl (*kališek*, *korunka*).

Prímý terénní výzkum se soustředil především na Moravu, v Čechách byl prováděn jen na tzv. řídké síti nár. bodů. Na jejím základě byl získán obraz zeměpisného rozšíření jednotlivých nár. pojmenování doplněn a upřesněn doklady z KLA.

Ve městech výzkum prováděn nebyl.